

Saario ym.: Lakialoite laiksi metsästyslain 56 §:n muuttamisesta ja laiksi riistanhoitomaksusta ja pyyntilupamaksusta annetun lain 3 §:n muuttamisesta

Eduskunnalle

Metsästyslain (615/93) 9 luvun 56 §:ssä määritellään valtion metsästystä ja riistanhoitoa koskevia asioita valtion viranomaisten lisäksi hoitavat yhteisöt, joita ovat Metsästäjien keskusjärjestö, riistanhoitopiirit ja riistanhoitoyhdistykset.

Laissa ei huomioida tässä yhteydessä vapaaehtoiseen jäsenyyteen perustuvia metsästäjäjärjestöjä ja niiden perusjärjestöjä, metsästysseuroja.

Metsästysseurat vastaavat pääosin metsästäjien koulutuksesta, riistanhoidosta, metsästyksen järjestämisestä ja valvonnasta sekä suomalaisen eräkuulttuurin vaalimisesta. Metsästyslaissa ei ole huomioitu metsästysseuratoimintaa, vaikka suurin osa lain toteutumisesta riippuu metsästysseurojen ja vapaaehtoisten metsästäjäjärjestöjen toiminnasta. Koko suomalaista metsästystä ajatellen metsästysseura on tärkein metsästyksen perusyhteisö.

Laki riistanhoitomaksusta ja pyyntilupamaksusta (616/93) määrittelee 3 §:ssä riistanhoitomaksuina kertyvien varojen käyttökohteet ja käyttäjät. Riistanhoitomaksu on jokaiselta metsästäjältä kerättävä veroluonteinen maksu, josta pääosa on käytetty Metsästäjien keskusjärjestön, riistanhoitopiirien ja -yhdistysten toimintaan.

Koska metsästysseurat ja vapaaehtoiseen jäsenyyteen perustuvat metsästäjäjärjestöt vastaavat valtaosasta käytännön riistanhoidon ja metsästyksen järjestämistä, on lakiin riistanhoitomaksusta ja pyyntiluvasta (3 §:n 2 mom.) tehtävä lisäys, joka mahdollistaa riistanhoitomaksuvarojen käytön vapaaehtoiseen jäsenyyteen perustuvien metsästäjäjärjestöjen ja metsästysseurojen valtakunnallisesti merkittävään toimintaan.

Riistan menestyminen riippuu ensisijaisesti sen elinympäristöstä ja siihen kohdistuvista muutostoimista. Riistan elinympäristön käsittelyä päättää maanomistaja, joka vallitsevan lainsäädännön puitteissa voi halutessaan merkittävästi edistää riistaeläinten menestymistä omistamillaan alueilla.

Metsästystä säätelevä lainsäädäntö ei nyky muodossaan luo edellytyksiä maanomistajien omaaloitteiselle riistan elinympäristöjen parantamiselle. Tästä syystä laki riistanhoitomaksusta ja pyyntilupamaksusta tulee muuttaa niin, että kertyvillä riistanhoitomaksuilla voidaan tukea maanomistajien toimia riistan elinympäristön merkittäväksi parantamiseksi.

Edellä olevan perusteella ehdotamme,

että Eduskunta hyväksyisi seuraavat lakiehdotukset:

1.

Laki**metsästyslain 56 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 28 päivänä kesäkuuta 1993 annetun metsästyslain (615/93) 56 §:n 1 momentti seuraavasti:

56 §

Viranomaiset ja yhteisöt

Metsästystä ja riistanhoitoa koskevia asioita hoitavat valtion viranomaisten lisäksi metsästäjien omatoimisuuteen perustuvat Metsästäjien keskusjärjestö, riistanhoitopiirit ja riistanhoitoyhdistykset niin kuin tässä laissa säädetään sekä

vapaaehtoiseen jäsenyyteen perustuvat valtakunnalliset metsästäjäjärjestöt ja metsästysseurat.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä
kuuta 199 .

2.

Laki**riistanhoitomaksusta ja pyyntilupamaksusta annetun lain 3 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
lisätään riistanhoitomaksusta ja pyyntilupamaksusta 28 päivänä kesäkuuta 1993 annetun lain (616/93) 3 §:n 2 momenttiin uusi 4 ja 5 kohta seuraavasti:

3 §

Edellä 1 momentissa tarkoitettua määrärahaa voidaan käyttää:

4) vapaaehtoiseen jäsenyyteen perustuvien valtakunnallisten metsästäjäjärjestöjen suorittamaan valistustyöhön ja metsästysseurojen riistanhoitoa edistävien hankkeiden tukemiseen ja

5) maanomistajien suorittamien riistan elinympäristöä merkittävästi parantavien hankkeiden toteuttamiseen.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä
kuuta 199 .

Helsingissä 22 päivänä syyskuuta 1995

Väinö Saario
Heikki Koskinen

Anssi Rauramo
Kari Kantalainen